

שחקניות ווד, שפיררודן ודון, תצלומים לגברים" זיוה לא היטיבה

אנשים

בריאות בקילומטרים

חיבה מיוחדת למוצרים רוסיים גילה השבוע נשיא המדינה **יצחק בן-צבי**. כאשר ערך הנשיא השבוע ביקור בגייסות השריון הוא חלף גם על פני סנק, שהעירו את תשומת ליבו אלו כטנק סובייטי מסוג ט. 34 מתוצרת סיני. הנשיא גילה התענינות מיוחדת בטנק זה, ביקש מהמדריך שליחה אותו לשלוח לו הביתה צילומים של ה-טנק הסובייטי . . . אל משפחת הצועדים למטרות בריאות הצטרף גם שרידהות הרב **יעקב משה מזליראנו** שגראה צעד מדי צהרים מרחק של שלושה קילומטרים. ידידיו של השר מציינים כי הוא נהג לצעוד עוד לפני שהצטרף לממשלה . . . בהתקרב חגיגות יובל החמישים של תל-אביב, נזכר קצין המשטרה והבלש לשעבר וכיום מוציא האנציקלופדיה לחוצי הישוב, **דויד תר** הר, בגניבה הראשונה לה זכתה תל-אביב. לתדהר הצעיר, שגר או ברחוב הרצל 7, פינת שדרות רוטשילד, נודע באחד הימים מפי אמו כי בלילה ננבזה מהם הכביסה. בבוקר בדק את החצר ומצא שני עקבות נעלים שעל אחת מהן היו שלושה מט מרים, שהשאירו סימנים. מאחר שרחוב הרצל היה סלול אז מאדמת קורק, הלך תדהר לאורך העקבות והגיע לשולחן בין שלוש רגליים ברחוב הרצל שהיה שייך לתמיני בשם יוסף שהיה מוכר גרעינים. תדהר עקב אחרי התמיני עד שהלך לדין רת, בקרא לשוטרי תורכי, שערך חיפוש וגילה בקירה את הכביסה הגנובה. מאז החליט תדהר להפוך לבלש מומחה . . . סיפור אחר מימי ראשית העיר מסופר על חיים ברוך, הודיע כבעל המלון של העליה השנייה, שהיה משכיר חדרים בביתו. כאשר **צבי איזקסון**, כיום נשיא התאחדות ה-איכרים, בנה בשנת 1926 את בית המלון פנטי, שנחשב בזמנו כשיא השכלול והידור, הודיע חיים ברוך כי איזקסון יפ שוט את הרגל. כששאלו אותו: מגני לך זאת? השיב: "מאין יקח איזקסון כל כך הרבה פישפשים בשביל כל כך הרבה חדרים?"

***

הקלטה על הראש

חוש הומור מיוחד גילה לאחרונה **זאב אלטגרא**, עורך בטרונ של ראש עיריית רמת-גן **אברהם קריניצקי**, ידיעות רמת-גן. אחרי שהואשם על ידי אחד מאזרחי העיר כי הוא מנהל בזמן האחרון תעמולה ומסע פרסומית עבור **שמעון פרס** בעת-גו, וכי גלינות העור גרושים במתנוונותיו של פרס, שהוא ידו האיש של העורך, מיהר אלטגרא להכחיש את האשמה. פרסם תמונה של פרס, העיד עליה כי זו התמונה היחידה המתפרסמת בעתון . . . ידיד **משה פלדנקרייז**, שחזר לאחרונה מ-ספור בארצות-הברית, שם ניסה לאסוף כסף פים להקמת מכון להתעמלות לפי שיטתו, גילה כי בשנתו שם הציע לחברת ההק לטה קולומביה, להקליט תקליטים של שיעור רים בתורת העמידה על הראש, לפי המת-כונת בה הורד את ביג. החברה התחסמה בחשבות להצעה, למרות מכתב ההמלצה האישי של בן-גוריון, ביקשה לראות תחילה

רדיו

תכניות

שיר ישראלי בקולונוע

אחת התופעות האפניות והמרגיות בי יותר בישראל, היא התנהגותו של קהל ה-צופים בבתי הקולנוע. כשם שלכל סרט המוקרן בישראל, מודבק בדרך קבע סרטון זרעה לפירסומת, כן מודבקת אליו חבורת פרחים, או סתם צופים במצב רוח טוב, המגיבים בקול-רם, שורקים, צועקים ועושים הכל כדי למנוע הנאה משכניהם. המחריד שבתופעה זו, שאיש כמעט אינו מגיב עליה, לא הסדרנים, לא השוטרים, ואפילו לא ה-קהל, החושש מתגובת אלימות.

השבוע הצליח יצחק ("צחי") שמעוני התכנית הרדיו שלו במעגל, להמחיש בצורה הקולעת ביותר מסגרת חברתי זה. למרות שעשה זאת במסגרת תכנית בידור, היתה להמחשה משמעות הרבה יותר עמוקה. מה-אולפן שלח צחי צעיר כבן 25, בשם דוד, לקולנוע עזו, שם הוצג הסרט רטן את הרוח. מלחה באיש הרדיו חגי פינסקר, היה דוד צריך להפריע במשך שעה ארוכה את תגובת הצופים.

הציבור ציחק. דוד החל לשיר ממור שבו בקול רם את השיר ארץ זבת חלב ודבש. הוא לא שר רק קטע אחד, אלא את כל בתי-השיר עם ואריאציות. המאזין שעקב אחר המתרחש באולם הקולנוע באמין צעות משרד מיוחד שהותקן בו, ציפה לרגע בו יקומו הצופים כאיש אחד, יפצחו לצעיר את ראשו, או לפחות ירגמו אותו בשברי כסאות. אולם לא. שכניו של הזמר הקולנוי החלו לצחק. אחדים מהם, עצבנים כנראה, ביקשו ממנו באדיבות: "אדוני, זה מקום ציבורי, אסור לשיר כאן".

הצעיר לא הסתפק בזה, הוא גירה את הקהל: "מה איתכם, תפתחו את הפה ות-שירו אתי יחד, נו, מה איתכם?" השידור נפסק. המאזין יכול היה להשלים בדמיונו כיצד מצטרף כל הקהל לשירת ארץ זבת חלב ודבש. אולם התברר שלכל דבר גבול. במקרה היה שכנו-לפסל של הזמר השופט אבינועם עזו, שהזמין את המשטרה. התכנית היתה מוצלחת. אולם היא היתה יכולה להיות מוצלחת עוד יותר לולא היה שופט יושב בשכנות לזמר. המאזין יכול היה או להמשיך לשמוע שירה ישנה עם פסקול הסרט, כשהקהל נהנה

תדרין

משדרים אלה מתוך משדרי השבוע עשויים להיות מעניינים. שינויים אפשריים:

- **חצות וחצי** (קול-ישראל, יום 21.30) - הקלטה מלאה מהופעתו של הזמר הצרפתי איב מונטאן, בצירוף ויכוח על צורת הגשת פומונים.

- **שאלות גדולות לידים קטנים** (קול-ישראל, יום 18.00) - שמאל רונן ותנה בן-ארי מפקים פניני חכמה וצניניות מילדים בגיל בית-הספר.

- **בית המשפט** (קול-ישראל, יום 20.00) - צוות מומחים ששם אסור למיר-סום, ידון במשפטי-דיבה של פושע נגר עמו.

ריו, ותוך כדי אימוץ שברת לו את הצלעות . . . לגורל טוב מזה זכה **יעקב פז**, האיש שחיבר את אחד המחזות הפור-פולריים ביותר בישראל, מויסה וינטלסור. פז, בחזרן ישיבה לשעבר, שחיבר את המחזה כששכב חולה בבית-חולים, חזר להיות דתי, גידל זקן ומשמש כמורה ברשת החינוך הדתי במושבה קטנה בגליל . . . בחברה יותר טובה היתה **זיוה שפיר** ירוק, הפנטומימאית שרצתה להיות שחקנית והפכה לחשפנית. בכתב עת אמרי-קאי תמונת לגברים, המיועד להרחת נחת בעיקר לרחקים בודדים, הופיעה תמונתה חישוף חדשה של זיוה בצד תמונתיהן של כוכבות קולנוע מפורסמות **כנפרי וור** וכוכביות פחות מפורסמת **כרוזמרי דון**, הברדנית הברשית (ראה תמונה) . . .

חיוך מסוים ניתן השבוע בהצגת תן חיוך בתיאטרון סמבטיון. הפעם היה זה מאחורי הקלעים. **בני ברמן**, המחלין הצעיר שהיו דמן באותו ערב אל מאחורי הקלעים, נת-פס בעת שחזר, יחד עם צדוק סביר המש-תתף בהצגה, על שיריו החדשים. גרעון שמר וזאב ברלינסקי, אשר התלהבו מאוד בשירתו, הכריזו אותו עוד באותו ערב להתאפר, לעלות על הבמה, ולשיר את ה-שיר בפני הקהל . . . אל מנהל תיאטרון בצל ירוק, **אברהם** ("פושל") **רשא**, ניגש בימים האחרונים ידיו ושאל אותו: "אתה עוד עובד בבצל-ירוק?" כשהשיב פש-נל בחיוב, קרא לו הידיד לצד ולחש לו: "תעזוב מהר את העבודה הזאת, אתה עוד יכול לחלות במחלה מסוכנת, תשמע בקולי, תסתלק מזה". רק אחרי מאמצים הוציא פשנל מהידיד כי הוא חושש שכל שחקני בצל ירוק נדבכו לאחרונה במחלת השחפת. הידיד נשבע: "ראיתי את כולם נכנסים יום יום בבוקר לקליניקה של הליגה למל-חמה בשחפת ברחוב חובבי ציון". פשנל נרגע. כי בבנין הליגה למלחמה בשחפת, עורכים שחקני התיאטרון יום יום את ה-זרות למחזה המוסיקלי החדש שהם עומדים להציג. עוד על בצל ירוק: סיכויים רבים קיימים כי אחד מכוכבי הלהקה, **אורי זורה**, לא ישתתף בתכנית החדשה, יתמסר ללימודים באוניברסיטה בירושלים.

כתביד של השיעורים. פלדנקרייז הציע לעזמת זאת להקליט לנסיון שיעור אחד. השיעור, שלדעת פלדנקרייז היה גרוע משום שהשתתפו בו תלמידים בלתי מתאימים, הוקלט ונשלח לחוות דעת ללקוחות נב-חרים של החברה שיצטרכו לאשר אם כדאי להקליט שיעורים אלה מבחינה מסחרית . . . כססוך חמור פרץ השבוע בין הבמאי ה-ישראלי **ביטוש דוידוב** לבין הנהלת הבימה. דוידוב קיבל לפני כשנה המלח בבולגריה, אף הוא במאי תיאטרון, את מחזהו של המחזאי הארגנטיני קסונה הע-צים ימותו זקופי קומה בשני העתקים, בספרדית ובבולגרית. הוא מיהר לתת את המחזה לתרגום, הגיש אותו להנהלת ה-בימה, שהבטיחה לתת לו תשובה, באם היא מקבלת את המחזה להצגה בביומה. לפני זמן קצר, סילפן אל דוידוב ידידו, השחקן **מיכאל גור**, בירך אותו לרגל קבלת עבודת הביים הראשונה שלו בה-בימה, אחרי שקרא בעתונות כי את המחזה קיבל לביים במאי עולה ממזרח-אירופה. דוידוב מיהר להנהלת הבימה, שם הסתבר לו כי הם הציעו את ביום המחזה לבמאי שעלה לפני חדשים בלבד, ששה חדשים אחרי שדוידוב הגיש את המחזה לבימה. התברר כי **חנה רובינא**, לה מיועד התפקיד הראשי במחזה זה, תפקיד של אשה בת 75, המליצה על הבמאי החדש. הסביר דוידוב: "אני במאי ולא סוכן מח-זות, הגשתי את המחזה להבימה כדי שאר כל לביימו בעצמי. יכולתי לביימו בקלות באהל". דוידוב עומד לפנות אל ארגון האמנים בתביעה לבידור בינו לבין הנהלת הבימה.

***

אימוץ בין הצלעות

גלויה מורה מאוד התקבלה השבוע באי-ת. הכתובת היתה: רפי נלסון, האדם המצחק, מועדון סוף העולם, ארץ הקרן הקיימת, למרות הכתובת המזורה, הגיע המכתב לתעורתו. השולח **יעקב** ("גיוק") **ארקין**, הפנטומימאי הישראלי שהוזה עתה בארצו, סיפר בו בין השאר כי לאחרונה אימצה אותו איור רקדנית מפורסמת בפא-

פסוקי השבוע

- **ראש הממשלה דוד בן-גוריון** בפתיחת הקתדרה הצבאית באוניברסיטת תל-אביב: "לצה"ל אסור לנחול מפלות!"
- **העתון היהודי בליץ** על ח"כ יגאל אלון המבקר בהודו: "יגאל אלון הוא אחד מוקני ציון, ואחד ממחרחי המלחמה בארץ-ישראל."
- **מזכיר ההסתדרות פנחס לבון** במועצת ההסתדרות: "חברי היקרים ממפ"ם, אחדות-העבודה והעובד הציוני, והלא כל כך יקרים ממק"י."
- **ח"כ המפלגה הדתית לאומית זרח ורהפטיג**, בעת נאום בכנסת: "נתחדש הלכה בבית מדרשה של הממשלה: שר ומנהל מותאם לו, לא רק לפי ההשתייכות המפלגתית והעדתית, אלא גם לפי ארץ מוצאם ומשפחתם . . ."
- **ח"כ מפא"י אברהם הרצפלד** על בעית צעירי מפלגתו: "כפי שאני מכבד את הצעירים, כך יכבדו הצעירים את הקשישים. בלי שניים אלה לא תוכל הארץ להבנות."
- **רות הקטין**, ח"כ אחדות-העבודה וחברת מועצת הרדיו, בשעת דיון המועצה: "אני ממש נבהלת מחמת הפעילות המוגברת של מועצת הרדיו."
- **דן בן-אמוץ**: "השלטונות עומדים להטיל כנראה פיקוח חמור מאוד על המונוט. כל הסימנים מעידים על כך. הנה בחיפה, למשל, אסרה המשטרה במשך השבועות האחרונים את רוב מוכרות המוץ."